

Zdzisław Ratajczyk, Marian Kochanowski

Tczew, st. 34a, Stare Miasto, gm. loco,
woj. gdańskie, AZP 17-45/-

Informator Archeologiczny : badania 25, 128

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zestaw skór (ścianki, odpady, półprodukty), ułamki ceramiki, kości zwierzęce pokonsumpcyjne, ułamki kafli i płyt posadzkowych.

Prace ratownicze pozwoliły na rozpoznanie stratygrafii tego odcinka północnej pierzei rynku Starego Miasta i skorelowanie wyników badań z dotychczas istniejącymi planami architektonicznymi z uwagi na fakt, iż był to jeden z nielicznych zachowanych średniowiecznych układów rozplanowania domostwa z późniejszą przebudową (budynek główny, podwórko na zapleczu i oficyna od ul. Kilińskiego).

Po zakończeniu badań w obrębie tej parceli materiał i dokumentację złożono w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku, a teren zwolniono do dalszych prac inwestycyjnych.

Tczew, st. 34a, Stare Miasto
gm. loco, woj. gdańskie
AZP 17-45/-

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Zdzisława Ratajczyk i Marian Kochanowski (autor sprawozdania). Finansowane przez Okręgową Dyрекcję Gospodarki Wodnej w Gdańsku Inspektorat w Tczewie. Ślady osadnictwa późnośredniowiecznego i nowożytnego.

W lipcu 1991 r. przeprowadzono rozpoznanie archeologiczne w obrębie planowanej inwestycji budowlanej. Założenia badawcze to ustalenie stratygrafii i zadokumentowanie substancji zabytkowej oraz porównanie wyników z przeprowadzonymi w listopadzie 1989 r. badaniami geologicznymi podłoża gruntu i wykorzystanie tych danych dla interpretacji archeologicznej.

Wykopy badawcze o ogólnej powierzchni 20 m² zlokalizowano tuż przy planowanej zabudowie, na stoku terasy nadzalewowej otaczającej to wyniesienie i opadającej w kierunku koryta Wisły. Wykonano szczegółową dokumentację fotograficzną oraz rysunkową, nawiązując do reperów stałych n. p. m. W czasie eksploracji odkryto materiał ruchomy datowany na XV w. i okres młodszy; znajdował się on w warstwach rozsypiskowo-wyrównawczych, na złożu wtórnym. Potwierdza to ustalenia z badań w 1990 r. w pobliżu obecnych wykopów, że dominuje tu układ warstw niwelacyjnych powstałych w XVI-XIX w. w związku z rozbudową miasta w części nadwiślanej.

Materiał zabytkowy i dokumentację złożono w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku a teren zwolniono dla dalszych prac inwestycyjnych.

Trzebnica, ul. Kościelna
gm. loco, woj. wrocławskie
AZP 76-29/-

Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Leszek Berduła (autor sprawozdania). Finansowane przez Spółdzielnię Mieszkaniową w Trzebnicy. Średniowiecze i okres nowożytny (XIV-XVI w.).

Wykop budowlany przy ul. Kościelnej znajdował się w południowej części miasta w obrębie murów miejskich. Nawarstwienia średniowieczne i wczesnonowożytne odsłonięto na obszarze 6 arów (wykop I/91). Odkryto 12 obiektów zwartych, w tym 2 budynki o konstrukcji ryglowej, 2 piece, rynsztok i odstojnik wody oraz rozległe wybierzyska gliny, zajmujące ok. 1/4 powierzchni wykopu. Produkcyjny charakter obiektów i sposób użytkowania terenu wskazują, że w XIII-XVI w. ta część miasta była gospodarczym zapleczem rynku. Najciekawszym i jednocześnie najstarszym obiektem był budynek o konstrukcji ryglowej, ze ścianami wylepionymi gliną i obłożonymi z jednej strony deskami (obiekt 9). Uległ on całkowitemu spaleni w czasie użytkowania. Eksplorowano jego przyziemie do gł. ok. 1 m, odkrywając wejście do piwniczki i pozostałości kamiennie-glinianego pieca, który